

w sprawie oceny programowej kierunku filologia polska prowadzonego na Uniwersytecie w Siedlcach na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią zespołu nauk humanistycznych, nauk o rodzinie i nauk teologicznych, raportem zespołu oceniającego oraz stanowiskiem Uczelni w sprawie oceny programowej kierunku filologia polska prowadzonego na Uniwersytecie w Siedlcach na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, wydaje ocenę:

pozytywną z okresem obowiązywania skróconym do 2 lat

§ 2

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, że proces kształcenia realizowany na Uniwersytecie w Siedlcach nie w pełni umożliwia studentom kierunku filologia polska osiągnięcie założonych efektów uczenia się dla studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim.

Spośród kryteriów określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787), uszczegółowionych w załączniku nr 2 do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, stanowiącego załącznik do uchwały nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. ze zm., kryteria:

1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się;
 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się;
 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie;
 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry;
 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów
- zostały spełnione częściowo.

Wydanie oceny pozytywnej na okres **2 lat** uzasadniają błędy i niezgodności w zakresie wymienionych wyżej kryteriów, które zostały spełnione częściowo:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Niewłaściwe powiązanie koncepcji kształcenia z dyscyplinami naukowymi, do których został przyporządkowany kierunek.
Koncepcja i cele kształcenia wykraczają poza dyscypliny literaturoznawstwo i językoznawstwo, do których kierunek został przyporządkowany i które stanowią podstawy kształcenia filologicznego. Sformułowana dla filologii polskiej koncepcja kształcenia przewiduje przygotowanie do działalności medialnej i biznesowej oraz zdobycie

umiejętności w biznesie i różnych sektorach gospodarki. Sylwetka absolwenta studiów drugiego stopnia zakłada uzyskanie przez studentów sprawności w zakresie kreacji wizerunku, reklamy, tworzenia wydarzeń biznesowych i czynności badawczych w różnych sektorach biznesu, wkraczając tym samym w zakres dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz dziedziny nauk ekonomicznych.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie przedstawiła nowej koncepcji kształcenia w powiązaniu z dyscyplinami, do których został przyporządkowany kierunek.

2. Niewystarczające uwzględnienie komponentu filologicznego w koncepcji i celach kształcenia.

W koncepcji kształcenia na kierunku filologia polska nie zaznacza się w wystarczającym stopniu komponent filologiczny kierunku, tzn. brak jest ukierunkowania na wiedzę w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa odpowiadającą poszczególnym poziomom PRK, która zastąpiona zostaje w koncepcji kształcenia wiedzą o literaturze oraz kształceniem kompetencji językowych. Koncepcja filologii polskiej na Uniwersytecie w Siedlcach dopuszcza, by absolwent pierwszego stopnia studiów nie miał wiedzy na temat polskiej literatury najnowszej, a absolwent drugiego stopnia filologii polskiej, który nie ukończył wcześniej polonistycznych studiów pierwszego stopnia, nie miał nie tylko pogłębionej, ale żadnej wiedzy na temat epok historycznoliterackich sprzed połowy XX w. oraz wiedzy i umiejętności z zakresu poetyki, teorii literatury oraz gramatyki opisowej języka polskiego. W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia nie przedstawiła nowej koncepcji kształcenia.

3. Brak zgodności ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się z koncepcją kształcenia.

Ogólne efekty uczenia się nie są w pełni zgodne z koncepcją i celami kształcenia, wyrażonymi w nazwie kierunku, ponieważ nie odnoszą się specyficznie do filologii polskiej (tj. literaturoznawstwa polskiego, historii literatury polskiej, teorii literatury polskiej itd.). Jednocześnie koncepcja kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia przewiduje przygotowanie w zakresie kreacji wizerunku, tworzenia wydarzeń biznesowych i czynności badawczych w różnych sektorach biznesu, co nie znalazło przełożenia na opisy w efektach ogólnych ani szczegółowych.

Ogólne efekty uczenia się przewidują, zgodnie z koncepcją kształcenia, przygotowanie do kreowania projektów audiowizualnych, ale szczegółowe efekty uczenia się nie zawierają takich treści. Ogólne i szczegółowe efekty uczenia się nie uwzględniają też zapowiadanej w koncepcji kształcenia umiejętności kreowania projektów ikonicznych. Z drugiej strony szczegółowe efekty uczenia się wykraczają poza koncepcję i cele kształcenia, wchodząc w zakres nauk o kulturze i religii, np. na studiach pierwszego stopnia pojawia się możliwość przygotowania tekstu naukowego lub popularnonaukowego „o tematyce kulturowej” (historia literatury polskiej – romantyzm).

Szczegółowe efekty uczenia się nie prowadzą do osiągnięcia wielu ogólnych efektów uczenia się albo uzyskania ich przez wszystkich studentów, niezależnie od wybranej specjalności. Dotyczy to np. na pierwszym stopniu studiów braku szczegółowych efektów uczenia się odnoszących się do zastosowania wiedzy literaturoznawczej i lingwistycznej „w twórczym pisaniu, oświacie, działalności kulturalnej, medialnej” oraz „w tłumaczeniowej czy biznesowej” czy „wybranych języków obcych w aspektach porównawczych, glottodydaktycznych i przekładoznawczych”, które są osiągane tylko przez studentów danej specjalności. Na studiach drugiego stopnia brak szczegółowych efektów uczenia się, które

prowadzą do osiągnięcia ogólnych efektów uczenia się dotyczących literatury polskiej, przemian historycznych polszczyzny, jak też złożoności epok literackich.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego PKA Uczelnia przeprowadziła modyfikację programu studiów pierwszego i drugiego stopnia, obejmującą nowe ogólne i szczegółowe efekty uczenia się. Uczelnia uzgodniła ogólne i szczegółowe efekty uczenia się w odniesieniu do kierunkowego kształcenia filologicznego, co potwierdzają zmiany przedstawione w załączonej dokumentacji i powiązała je prawidłowo z dyscyplinami, do których został przyporządkowany kierunek, w szczególności w odniesieniu do literaturoznawstwa i językoznawstwa polskiego. Nie można jednak ocenić zgodności ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się z koncepcją kształcenia, co stanowiło meritum zarzutu, ze względu na fakt nieprzedstawienia aktualnej koncepcji kształcenia.

4. Niespecyficzność ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się.

Ogólne i szczegółowe efekty uczenia się nie są w pełni specyficzne, gdyż większość efektów uczenia się odnosi się szerzej do każdej filologii, nie zaś do filologii polskiej, np. na studiach pierwszego stopnia: student ma poznawać „wybrane fakty, obiekty, zjawiska literackie i językowe oraz dotyczące ich metody, składające się na podstawową wiedzę ogólną z zakresu filologii, tworząc jej podstawy teoretyczne”, zna i rozumie „kwestie powiązania dyscyplin filologicznych z dyscyplinami” pokrewnymi. Na studiach drugiego stopnia często pojawiają się zapisy typu: student zna i rozumie „w pogłębionym stopniu wiedzę o specyfice filologii wśród nauk humanistycznych”, „w szerokim zakresie problemy analizy i adaptacji tekstu artystycznego oraz cel i zakres badań nad literaturą” – bez uszczegółowienia, o jaką literaturę chodzi. Charakterystyki Polskiej Ramy Kwalifikacji o kodach P6S_WG i P7S_WG odnoszą się do dyscyplin naukowych, a filologia dyscypliną naukową nie jest. Zarzut niespecyficzności efektów uczenia się dotyczy także poszczególnych zajęć, zwłaszcza zajęć specjalnościowych oraz historycznoliterackich, np. *teoria literatury XX-XXI wieku*, *historia literatury polskiej – literatura dawna*, *historia literatury polskiej – oświecenie*, *historia literatury polskiej – romantyzm*.

W odpowiedzi Uczelnia zapewniła o przeprowadzeniu „niezbędnych modyfikacji w programie studiów pierwszego i drugiego stopnia obejmujących korektę efektów uczenia się w celu zaprojektowania, a następnie wdrożenia specyficznych dla filologii polskiej ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się”. Nieprawidłowości zostały usunięte w odniesieniu do ogólnych efektów uczenia się i części efektów szczegółowych dla zajęć. Nadal niespecyficzne pozostają efekty uczenia się dla części zajęć historycznoliterackich, które powtarzają ogólne efekty uczenia się, nie uwzględniając specyficznego, zawężonego zakresu merytorycznego zajęć (*historia literatury polskiej – literatura dawna*, *historia literatury polskiej – oświecenie*). *Wstęp do literaturoznawstwa 1* na pierwszym stopniu zakłada natomiast osiągnięcie efektów uczenia się z zakresu zarówno literaturoznawstwa, jak i językoznawstwa. Prace przyjęły zatem właściwy wektor, ale nie usunęły wszystkich nieprawidłowości w odniesieniu do szczegółowych efektów uczenia się, nie potwierdzając tym samym pełnej skuteczności podjętych działań naprawczych.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Niezapewnienie zajęć do wyboru na drugim stopniu studiów.

Wybór zajęć na studiach drugiego stopnia nie jest w pełni realny: studenci, którzy nie kontynuują specjalności *nauczycielskiej*, muszą realizować jedyną oferowaną im specjalność. Nie zapewniono także realnego wyboru zajęć z dziedziny nauk społecznych.

W rezultacie program studiów nie umożliwia indywiduacji ścieżki kształcenia w wymaganym wymiarze.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia poinformowała o utworzeniu zespołu do opracowania koncepcji trzeciej specjalności pod nazwą *edytorstwo naukowe i praktyczne* na kierunku filologia polska na studiach drugiego stopnia w celu zapewnienia realnej możliwości wyboru specjalności kandydatom, którzy nie spełniają wymogów przyjęcia na specjalność *nauczycielską*. Do odpowiedzi, oprócz decyzji o powołaniu zespołu nie dołączono dokumentacji poświadczającej zaprojektowanie i włączenie specjalności do programu studiów.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Niewłaściwy dobór kandydatów na studia drugiego stopnia.

Zasady rekrutacji na kierunek filologia polska dopuszczają kandydatów filologii obcych, którzy nie posiadają w zaawansowanym stopniu wiedzy obejmującej wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu językoznawstwa i literaturoznawstwa polskiego, która powinna być pogłębiona na studiach polonistycznych drugiego stopnia. Kandydatów tych, w przeciwieństwie do absolwentów kierunków niefilologicznych, nie obowiązuje rozmowa kwalifikacyjna, która jest obowiązkowa w przypadku absolwentów innych kierunków studiów niż filologicznych. Zasady rekrutacji nie zapewniają tym samym naboru kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności zapewniające osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów uczenia się, niezbędnych do ukończenia studiów na poziomie 7. PRK.

W odpowiedzi Uczelnia zapewniła o wprowadzeniu egzaminu weryfikującego efekty uczenia się na poziomie 6. PRK jako warunku przyjęcia na studia drugiego stopnia na kierunku filologia polska dla wszystkich osób niebędących absolwentami filologii polskiej pierwszego stopnia, deklarując wprowadzenie zmiany do uchwały rekrutacyjnej, która będzie obowiązywać od roku 2026/2027. Jednocześnie rozszerzyła zakres zagadnień na egzamin sprawdzający poziom wiedzy (PRK 6) kandydata na studia drugiego stopnia na kierunku filologia polska, którym dotychczas objęci są kandydaci będący absolwentami kierunków niefilologicznych. Nie przedstawiono jednak nawet projektu warunków tej rekrutacji.

2. Niska jakość prac etapowych uniemożliwia potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Tematyka prac etapowych jest zgodna z sylabusami, ale często ograniczona do wybranych treści programowych. W większości wypadków metody weryfikacji efektów uczenia się nie zostały dobrane poprawnie. Testy z pytaniami zamkniętymi i otwartymi, często w upraszczający sposób i wybiórczo sprawdzają wiedzę, w niewielkim stopniu zaś – umiejętności. Tego typu prace etapowe nie umożliwiają sprawdzenia wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień i faktów. W pracach pisemnych z dłuższymi wypowiedziami studentów brak odwołań do literatury przedmiotu, przypisy – jeśli się pojawiają – w większości wykonane są błędnie, co nie jest oznaczane przez osobę sprawdzającą. W pracach analityczno-interpretacyjnych studenci przywołują fragmenty utworów literackich w sposób streszczająco-referujący, co skutkuje wieloma uproszczeniami i uogólnieniami.

W odpowiedzi Uczelnia zapewniła, iż uwzględniono w sylabusach dla zajęć wdrożenie prac etapowych weryfikujących osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7. PRK, ale nie odniosła się do meritum zarzutu, dotyczącego jakości tych prac. Zapisy w sylabusach zawierają odpowiednie formy prac etapowych, umożliwiające ocenę osiągnięcia przez studentów wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa odpowiednio na poziomach 6. i 7. PRK, ale ocena skuteczności wdrożenia zaplanowanych działań, tj. właściwego stosowania zaprojektowanego systemu weryfikacji przez nauczycieli akademickich, będzie możliwa dopiero po kolejnej ocenie prac etapowych przez nauczycieli akademickich.

3. Zasady dyplomowania, wymagania stawiane pracom dyplomowym nie umożliwiają właściwej weryfikacji efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7. PRK.

Prace dyplomowe w dyscyplinie literaturoznawstwo w przeważającej większości mają charakter relacjonujący, streszczający i opisowy, jednostkowo – interpretacyjny i porównawczy. W większości nie opierają się na żadnej metodologii, nie wykorzystują narzędzi analityczno-interpretacyjnych i aparatu naukowego dla literaturoznawstwa ani kontekstu historycznoliterackiego. Nie nawiązują do aktualnych tendencji i badań prądów literackich. Prace zapowiadane jako interdyscyplinarne i porównawcze nie korzystają z komparatystycznych, intersemiotycznych czy kulturowych kontekstów. W pracach stosowane są odwołania do podstawowej bibliografii lub rezygnujące z opracowań literaturoznawczych, w miejsce których użyto encyklopedycznych i popularyzatorskich źródeł internetowych. Prace te nie weryfikują poprawnie opanowanej techniki pisanie prac dyplomowych, nie wykazują znajomości przez studentów literatury przedmiotu i umiejętności zastosowania metodologii literaturoznawczej w analizie dzieł literackich. Ocenę są często zawyżone, mimo wielu mankamentów wskazanych w ich recenzjach. Prace literaturoznawcze w większości nie odpowiadają poziomom 6. i 7. PRK.

W odpowiedzi Uczelnia opracowała procedury dyplomowania na kierunku filologia polska, w których sformułowano szczegółowe wymagania merytoryczne, jakim powinna odpowiadać praca dyplomowa na studiach pierwszego i drugiego stopnia. Działania Uczelni przyjęły właściwy wektor, ale ocena ich skuteczności, tj. właściwego stosowania zaprojektowanych zasad dyplomowania, umożliwiających właściwą weryfikację procesu dyplomowania pod kątem osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7. PRK, będzie możliwe po kolejnej ocenie prac dyplomowych.

W odniesieniu do kryterium 4:

1. Nieprawidłowa obsada części zajęć.

Obsada zajęć nie jest w pełni prawidłowa. Zastrzeżenia (wynikające z braku informacji na temat posiadania przez nauczyciela odpowiedniego dorobku naukowego) dotyczą obsady zajęć: *fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, fleksja współczesnego języka polskiego, gramatyka historyczna języka polskiego, historia języka polskiego z onomastyką, dialektologia, retoryka przywódcza i przemówienia, literatura starożytna i jej dziedzictwo, literatura dla dzieci i młodzieży* (w przypadku jednego prowadzącego). Podobnie obsada części zajęć specjalnościowych nie jest w jednoznaczny sposób powiązana ani z dorobkiem naukowym, ani z wykazaniem w opisach doświadczeniem praktycznym prowadzących je nauczycieli: *warsztat kreatywnego pisanie, kultura medialna, trening medialny, e-kultura w XXI wieku, kreacja językowa reklamy współczesnej, warsztat rzecznika prasowego, ochrona własności intelektualnej*.

W odpowiedzi Uczelnia poinformowała, iż „niektóre stwierdzone w raporcie nieprawidłowości wynikły z powodu przydzielenia pracownikom zajęć w zastępstwie za osobę przebywającą na urlopie naukowym” oraz że „dokonała korekty w obsadzie zajęć z uwzględnieniem nieprawidłowości wskazanych w raporcie”. Część zajęć, których obsada była nieprawidłowa, tj.: *retoryka przywódcza i przemówienia, kultura medialna, warsztat rzecznika prasowego oraz e-kultura w XXI wieku*, została usunięta z programu studiów; przy czym w świetle braku nowej koncepcji kształcenia nie jest jasne czy działanie to jest zasadne. Dwa inne zajęcia „wycofano z oferty przedmiotów z obszaru nauk humanistycznych”. W odniesieniu do części zajęć poinformowano jedynie, iż „pracownik posiada doświadczenie praktyczne”, „jest w trakcie przygotowywania publikacji związanej z problematyką zajęć” lub zapowiedziano „koordynatora przedmiotu” posiadającego publikacje naukowe związane z problematyką zajęć. W odniesieniu do zajęć językoznawczych: poinformowano, iż planowane jest ich przydzielenie nowemu pracownikowi – specjalście z zakresu językoznawstwa, po przeprowadzeniu konkursu na stanowisko adiunkta o kompetencjach językoznawczych z zakresu dialektologii, gramatyki historycznej oraz historii języka polskiego. Tylko w odniesieniu do *literatury dla dzieci i młodzieży* przedstawiono dorobek naukowy nauczyciela zgodny z zakresem tematycznym prowadzonych zajęć. Działania podjęte przez Uczelnię przyjęły częściowo właściwy wektor, na obecnym etapie nie można jednak ocenić ich skuteczności.

2. Niepełna skuteczność polityki kadrowej w zakresie obsady zajęć oraz planowania rozwoju kompetencji kadry w powiązaniu z prowadzonymi przez nią zajęciami.

Zastrzeżenia budzi różnorodność zajęć przydzielonych do prowadzenia jednemu pracownikowi: np. nauczyciel akademicki specjalizujący się w literaturoznawstwie prowadzi w ciągu roku akademickiego zajęcia tak różne jak: *warsztat rzecznika prasowego, trening medialny, analiza i interpretacja ikonicznych tekstów kultury w szkole, e-kultura w XXI wieku, kreacja scenariuszy medialnych, pisanie scenariuszy, seminarium magisterskie oraz literatura starożytna i jej dziedzictwo*; podobnie osoba ze stopniem magistra realizuje jednocześnie 9 zajęć na studiach stacjonarnych i 2 na studiach niestacjonarnych o zróżnicowanej tematyce: *nauki pomocnicze, retoryka przywódcza i przemówienia, warsztat kreatywnego pisania, analiza i interpretacja dzieła literackiego, kultura medialna, literatura powszechna od X do XX wieku, gatunki literatury popularnej, kreacja językowa reklamy współczesnej oraz arcydzieła literatury powszechnej XX i XXI w. i kultura języka polskiego*. Tak duże zróżnicowanie powierzonych zajęć, wymagające łączenia kompetencji z różnych dyscyplin, szczególnie dla mało doświadczonych pracowników jest bardzo dużym obciążeniem dla nauczyciela akademickiego, przekładając się negatywnie na jakość prowadzonych zajęć.

W odpowiedzi Uczelnia nie odniosła się do sedna zarzutu, zapewniając jedynie, iż „w Instytucie Językoznawstwa i Literaturoznawstwa przydziela się przedmioty zgodnie z kompetencjami dydaktycznymi i dorobkiem naukowym pracowników, co poświadczały informacje zawarte w sylabusach przedmiotowych (literatura obowiązkowa i dodatkowa)”. Poinformowała, iż „w planie obsady zajęć w przyszłym roku akademickim uwzględniono uwagi zespołu wizytującego, przydzielając przedmioty historycznoliterackie pracownikowi, który niedawno uzyskał stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie literaturoznawstwo”. Zadeklarowała też, iż „w zakresie rozwoju kompetencji kadry pracownicy otrzymują wsparcie finansowe ze strony uczelni”.

Uczelnia nie załączyła żadnej dokumentacji świadczącej o skuteczności podjętych działań naprawczych, nie przedstawiła planowanej obsady zajęć na rok akademicki 2025/2026 ani opisu wsparcia realizowanego czy planowanego rozwoju kompetencji kadry.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Niepełne wdrożenie uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia.

Na kierunku przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów zgodnie z zasadami uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia, ale założone mechanizmy projakościowe nie działają w sposób właściwy i skuteczny, o czym świadczą stwierdzone w kryteriach 1, 2 i 3 nieprawidłowości i uchybienia dotyczące koncepcji i celów kształcenia oraz efektów uczenia się w powiązaniu z dyscyplinami naukowymi, do których przyporządkowano kierunek. Nieprawidłowości te poświadczają, że wnioski z systematycznej oceny programu studiów nie są w pełni wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia tego programu, a sam sposób przeprowadzania oceny programu studiów wymaga dalszego doskonalenia oraz podjęcia działań zapewniających skuteczną realizację programu studiów.

W odpowiedzi na raport zespołu oceniającego Uczelnia podjęła skuteczne działania naprawcze w odniesieniu tylko do części nieprawidłowości zdiagnozowanych w raporcie zespołu oceniającego w odniesieniu do kryteriów 1, 2 i 3. Nie wszystkie podjęte działania naprawcze okazały się zatem w pełni skuteczne, w szczególności dotyczące braku uzgodnienia koncepcji i celów kształcenia z efektami uczenia się, niewłaściwej weryfikacji i oceny efektów uczenia się w odniesieniu do prac etapowych i dyplomowych pod kątem osiągania przez studentów efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7. PRK, a także niezapewnienie realnego wyboru zajęć w wymiarze minimum 30% ECTS koniecznych do ukończenia studiów na drugim stopniu.

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej zobowiązuje uczelnię wymienioną w § 1 do realizacji następujących zaleceń:

W odniesieniu do kryterium 1:

1. Zaleca się uzgodnienie koncepcji i celów kształcenia w powiązaniu z dyscyplinami naukowymi, do których przyporządkowany jest kierunek, z rolą kształcenia specjalnościowego na filologii polskiej.
2. Zaleca się zaprojektowanie oraz wdrożenie koncepcji i celów kształcenia dla studiów filologia polska z uwzględnieniem komponentu filologicznego.
3. Zaleca się uzgodnienie ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się z koncepcją kształcenia na kierunku filologia polska.
4. Zaleca się zaprojektowanie i wdrożenie specyficznych dla filologii polskiej szczegółowych efektów uczenia się.

W odniesieniu do kryterium 2:

1. Zaleca się zaprojektowanie i wdrożenie zajęć do wyboru na drugim stopniu studiów zgodnie z wymaganiami ustawowymi.

W odniesieniu do kryterium 3:

1. Zaleca się wypracowanie warunków rekrutacji na studia drugiego stopnia, które umożliwią dobór kandydatów posiadających niezbędną wiedzę i umiejętności pozwalające na zrealizowanie zakładanych efektów uczenia się na poziomie 7. PRK.

2. Zaleca się skuteczne wdrożenie weryfikacji prac etapowych umożliwiające potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7.
3. Zaleca się wdrożenie procedur dyplomowania weryfikujących osiąganie przez studentów efektów uczenia się odpowiednio na poziomie 6. i 7. PRK.

W odniesieniu do kryterium 4:

1. Zaleca się zapewnienie prawidłowej obsady zajęć.
2. Zaleca się wprowadzenie transparentnej polityki kadrowej w zakresie obsady zajęć oraz planowania rozwoju kompetencji kadry w powiązaniu z prowadzonymi przez nią zajęciami.

W odniesieniu do kryterium 10:

1. Zaleca się skuteczne wdrożenie na kierunku systemu zapewniania jakości kształcenia.

Pozostałe kryteria zostały spełnione.

§ 3

Zalecenia powinny być zrealizowane w terminie do końca roku akademickiego poprzedzającego rok, w którym przeprowadzone zostanie kolejne postępowanie oceniające, wskazany w § 4.

§ 4

Z uwagi na zaistnienie okoliczności przewidzianych w ust. 3 pkt 2 załącznika nr 3 do Statutu kolejne postępowanie oceniające na kierunku filologia polska na uczelni wymienionej w § 1 nastąpi w roku akademickim 2026/2027.

§ 5

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ciąży, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, obowiązek zawiadomienia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o jego złożeniu.

§ 6

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Uniwersytetu w Siedlcach.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Janusz Uriasz